

ת"פ 57994/06 - מדינת ישראל נגד אילן דזוי

בית משפט השלום ברחוותה

ת"פ 17-06-57994 מדינת ישראל נ' דזוי
בפני כבוד השופטת אושריה הובר היימן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אילן דזוי

הנאשם

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה אiomים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

2. בתום הlixir שמייעת הראיות, הודיעתי לנאים, כי החלטתי לזכותו מחמת הספק במיחס לו בכתב האישום.

3. להלן נימוקי הכרעתה:

א. כתב האישום:

4. עפ"י כתב האישום, ביום 17.5.17 בשעה 01:30 או בסמוך לכך, הגיע עו"ד לירון טרי (להלן: "המתלון") יחד עם הקובלן יIRON גרגי (להלן: "הקובלן") ועם יצחק ברדה (להלן: " יצחק") לבית הנאשם על מנת לבצע תפיסת רכב שמספרו 32-353-88 השיר לנאים ורשום על צד ג' ועוקל במסגרת תיק הוצאה"פ שמספרו 17-02-502080.

5. בנסיבות אלו, יצא הנאשם מביתו ואמר למטלון "אתם באתם איתם? אתה אתה העורך דין? הכל בסדר... הכל בסדר מותק... עכשו ראייתי אותך, הכל בסדר, עכשו אני יודע מה עשית לי" וכן "אני נשבע לך באימה של, לך את האוכל של הילדים עכשו. לך את האוכל של הילדים. על מה? על כלום. לך את האוכל של הילדים על כלום. ואם אתה חושב העניין הזה ייגמר בשקט תשכח מזה, אמרתי לך אל תעשה את הטעות יש לך 5 ילדים שאנו מביא להם אוכל. אל תעשה את הטעות הזאת. אל תעשה את הטעות הזאת. אני מבטיח לך, באימה של, בברוא עולם, שאתה תשלם על זה בყוקר חוקי, הכל חוקי אתה תבכה על היום שנולדת, חוקי. יש לך הזדמנות להוריד את האוטו ואני אsegur את זה בכבוד

עמוד 1

כמו גבר".

6. בהמשך צעק הנאשם לעבר יצחק, אשר תיעד את האירוע באמצעות מצלמה המותקנת במכשיר הטלפון הנייד שברשותו "אתה, אתה עם הכבע.. הקדוש ברוך הוא ייקח אותך עם הזקן שלך. ייקח אותך היום אתה עם הזקן, מרים יד בתורת משה, ייקח אותך ואת כל המשפחה שלך היום, אתה עם הזקן". או אז, פנה הנאשם למתלון ואמר "ואתה העורך דין, אני אוהב אותך אני אהוב אותך, איי איי, עוד חדש, חדשים, שנה, שנתיים, אני נותן לך מילה, אתה לא יודע עם מי נפלת. את היום הזה אני לא אשכח לעולם. זה מבחינתי שפיכת הדם של הילדים שלי".

7. בהמשך, אמר הנאשם **למתלון** "אל תדאג גמד בן זונה, אל תדאג يا בן זונה, אמןן יצחק סיבך לך את החיים" או אז, החל המתלון לעזוב את המקום והנ帀 אמר לו "איפה אתה הולך? פחדן איפה? מוציא! מוציא! מה אתה חושב אנחנו לא נדבר? הא". בנסיבות אלו, החל הנאשם לרדוף אחר המתלון ואמר לו "גמד, מניאק! אל תדאג, זהה זהה, תראה תראה..." וכן פנה ליצחק ואמר לו "אתה, אלוקים ייקח אותך. כן . כן . צלטם. אלוקים ייקח אותך".

8. נטען, כי במעשהיו המתוארים לעיל, איים הנאשם במילוי ובהתנהגות בפגיעה שלא כדין בגופו של המתלון, בכונה להפחידו.

ב. תשובה הנ帀 לכתב האישום:

9. במסגרת תשובהו לכתב האישום הודה הנאשם בעובדות, אולם טען כי אין האמרות מגילות עבירה של איומים וכי הן נאמרו במסגרת חוקית.

10. עוד נטען, כי הculo מכוון הגיע המתלון לתפוס את הרכב ניתן שלא כדין ובהדר סמכות, וכפועל יצא קמה לנ帀 הזכות להגן על רכשו. בסיכון של ב"כ הנאשם, נזנחה טענה זו ונראתה כי טוב שכך נעשה.

ג. המסדרת הדינונית:

11. בהמשך לכפירתו של הנאשם נשמעו העדויות בתיק.

12. במסגרת פרשת התביעה, נשמעו עדויותיהם של המתلون (עת/1) ועדותו של יצחק ברדה (עת/2). במסגרת פרשת ההגנה, נשמעו עדויותיהם של הנאשם ושל מר אופיר בנבנישטי (להלן: "**אופיר**").

13. כמו כן, הוגשו כמצגים לתיק בית המשפט הודיעותיהם של המתلون (נ/2, נ/3), הודיעתו של יצחק ברדה (נ/4), הודיעתו הנ帀ם (ת/3), החלטת רשם הוצל"פ לביצוע תפיסת הרכב (ת/1) ופסק הדין שנייתן בערעור על אותה החלטה (נ/1) וכן הוגש הסרטון המתעד את האירוע ואשר צולם ע"י יצחק ברדה (ת/2).

D. דין והכרעה:

14. המחלוקת המרכזית בה נדרש בית המשפט להכריע הינה משפטית שענינה בשאלת, האם אמירותו ומעשו של הנאשם עולמים כדי עבירה איומים, עפ"י סעיף 192 לחוק העונשין?

D1. הראיות שהובאו לפניו בית המשפט:

עדותם של המתلون, עו"ד לירון טרי, עת/1:

15. בעדותו, סיפר המתلون על הרקע לאירוע. לפי עדותו, במסגרת תיק הוצאה פ' שבו יציג זוכה, בשם מיכאל סקיריצקי, כנגד הנאשם (החבר), הגיע ביום האירוע בשעה 00:30 לביתו של הנאשם, לצורך ביצוע צו תפיסת הרכב. המתلون מסר, כי ה策רף אל קבלן ההוצאה לפעול על מנת לוודא שהצ' מבוצע, הוואיל והרכב היה רשום ע"ש צד ג' באופן פיקטיבי ולא ע"ש הנאשם. לטענת המתلون, רק לאחר הגשת הבקשה לרשם ההוצאה לפעול, גילתה ע"ש מי רשום הרכב.

16. לדבריו המתلون, כוונתו של קבלן ההוצאה לפעול הייתה לגרום את הרכב בהגינו למקום ורק לאחר מכן להודיעו לנאים כי בוצעה תפיסה, אך מאחר והרכב הועמד באופן שלא אפשר ביצוע הجريיה, התעורר הצורך לפנות אל הנאשם ולהציג לו את צו התפיסה. لكن, בעוד המתلون יצחק ברדה משקיפים למרחק של 50 מטרים, הקיש קבלן הוצאה פ' על דלת ביתו של הנאשם, על מנת לבקש שיזז את הרכב.

17. בשלב זה, כפי שמספר המתلون בעדותו הראשית, הנאשם יצא החוצה וסירב לשתף פעולה באומרו לקבלן "אתה לא לוקח את הרכב, זה לא יגמר טוב". או אז, הבחן במתلون ואמר: "**אתה עו"ד, הבנתי ראייתי מה עשית לי, הכל טוב, תשלם על מה שעשית מותק.....**" (עמ' 4, ש' 30 - 31). לטענת המתلون, בשלב זה התרחק מביתו של הנאשם, אך הנאשם לא חדל מלצעוק, לקלל ולאיים עליו ועל יצחק באומרו: "**תשלם על מה שעשית, שפכת דם של הילדים שלי אם אתה חושב שהוא יגמר שקט אתה טועה. יש לך הזדמנות להוריד את הרכב ואני אטפל בהזה כמו גבר, עוד חדשניים שנה שנתיים לא אשכח לך לעולם, תשלם על הכל "חווקי"**" (עמ' 4 ש' 32 - עמ' 5 ש' 1 - 2). לטענת המתلون, למשמעותה בה נאמרו הדברים, ניתן היה להבין שכונותוintendentו רוחקו מפעול בדרך חוקית.

18. לאחר האמור, יצא הנאשם מביתו והחל ללקת אחרי המתلون, בעת שלטענת המתلون הוא מצדיו שומר על מרחק מה הנאשם והולך אחורהנית, וה הנאשם צעק לעברו "**תשלם על מה שעשית לא אשכח לך לעולם**" (עמ' 5, ש' 6), ומגדף אותו במילים "**מוחץ, בן זונה, גמד**" (שם, ש' 5).

19. לטענת המתلون, מאחר ולא נענה לדרישות הנאשם להוריד את הרכב מהגרר, החל הנאשם לרוץ לכיוונו. לדבריו, בשלב זה חש מאיום ומפחד וידע שם הנאשם יתפוס אותו, זה יגמר באלים. המתلون מסר, כי שם רץ ישירות לתחנת המשטרה להגיש תלונה. עוד לדבריו המתلون, לאחר מכן, צפה בסרטון שצילם יצחק ברדה, ונוכח לדעת כי כאשר שב הנאשם לבתו מתהפך, הוא אמר "**ראיתם איך ברוח כמו שפן?**".

20. המתلون נדרש במסגרת החקירה הראשית להבהיר, מי הוא יצחק ברדה, ומספר כי הזוכה (מיקאל) הוא חבר טוב שלו, ולכן הגיע למקום לוודא ביצוע המצו. בשל חשו להגיע למקום בלבד, על רקע איורו אלים שבו היה מעורב הנאשם, ביקש מהזוכה לשלוח את אחר החברים שלו, על מנת שלילוה אותו וצלם את האירוע. החבר שנשלח לסיע, היה יצחק ברדה.

21. עוד סיפר המתلون, כי לאחר האירוע, הגיע אל ביתו של יצחק והעתיק את הסרטון אל מחשבו האישי, ממש צרב את הסרטון לדיסק, תוך שהוא מחלק את הסרטון לשלווה מקטעים "כדי שלחוקר יהיה קל לראות איפה האיונים" (עמ' 6, ש' 4), והעביר למשטרת את הסרטון המלא ואת שלושת המקטעים. לדברי המתلون, לא ביצע שינויים כלשהם בסרטון. בנוסף, העביר למשטרה קובץ PDF שבו תמלול הסרטון, שערך בעצמו.

22. כאשר נשאל המתلون, מדוע ברח מן הנאשם, טען **"במשך אותה רבע שעה חשתי מאום. שומעים בסרטון שאמर לי זה לא יעבור בשקט, יש לך הזרמנות להוריד את האוטו ואסגור את זה כמו גבר, אתה חושב שלא בדבר, תשלם על מה שעשית חוקי, תבכה על היום שנולדת"** (עמ' 7 ש' 3-1).

23. לשאלת בית המשפט, התבקש המתلون להסביר, מדוע כב"כ המציג בתיק הוצאה נדרש להצטרכן באישון לילה לביצוע הליך של תפיסת הרכב. המתلون הסביר, כי בשל המורכבות המשפטית של הculo בהיות הרכב רשום ע"ש צד ג', ועל מנת למנוע מצב שבו לא יבוצע הculo וכיספי הזוכה ירדו לטמיון, הגיע בשעת לילה עם הקבלן לוודא ביצוע הculo. המתلون טען, כי לעובדה שהזוכה הינו חבר טוב שלו לא הייתה כל השפעה על החלטתו להגיע עם הקבלן לצורר ביצוע הculo.

24. בחקרתו הנגדית, אישר המתلون, כי בפסק הדין שנitin בערעור על החלטת רשם ההוצאה לפועל, נקבע כי לצד ג', למרא אופיר בנבנישתי, יש זכויות הרכב וזו התפיסה והעיקול בוטלו.

25. לשאלת הסניגור, השיב כי הוא מטפל במסות תקי הוצאה לפועל וכי זו פעם ראשונה שהשתתף בתפיסה של הרכב. לטענת המתلون, היה זאת מאחר והרכב היה רשום על שם צד ג', והחייב מבירח נכסים באופן שלא ניתן להיפרע ממנו.

26. עוד נשאל המתلون ביחס לחבר בין הרב אמנון יצחק, והשיב כי יצנו בעשרה הליכים ואת עמותת שופר בשנים או שלושה תיקים. המתلون אישר, כי הוא מודע לסכום קשה בין הנאשם לבין הרב אמנון יצחק.

27. ביחס ל יצחק ברדה, מסר המתلون, כי היה זה הזוכה בתיק ההוצאה לפועל ששית בינם, וכי הכיר את יצחק דרכו. לטענתו, שוחח עם יצחק ברדה פעם או פעמיים לפני האירוע בבית הנאשם, אך אינו זכר שאמר לו אם הוא מכיר את הנאשם. כאשר נשאל המתلون, האםפגש ברדה לפני האירוע, הישב יכול להיות שנפגשתי בו שהגעתי לדבר עם אמנון יצחק...מניח שלא יותר מפעם או פעמיים" (עמ' 10, ש' 11 - 13). ועוד טען, כי הכיר את יצחק ברדה כחבר, רק בעקבות אירוע זה. כאשר עומרת המתلون עם העובדה, שבהודעתו למשטרה מסר יצחק ברדה כי

המתلون הוא חבר שלו, עמד על כך שלא היו ביניהם יחס של חברות קודם לכך.

28. המתلون אישר, כיפגש בבית משפט השלום ברמלה את הנאשם ואת מר אופיר בלבבנישטי, כאשר התקיים הדיון בערעור שהגיש המבוקש על החלטת רשם ההוצאה לפועל. כאשר נשאל האם שוחח עם הנאשם, השיב "כן, מחוץ לאולם והיו צעקות והשמר הפריד בין הניצחים" (שם, ש' 30). בהמשך לכך, נשאל המתلون האם אמר שידאג שהנאשם יכנס לכלא, ולכך השיב בחיוב.

29. המתلون נשאל על הסרטון, מתי החל ברדה לצלמו, והשיב כי היה זאת רק לאחר שהקבלן החל לבצע את הרמת הרכב על הגדר, ומשהובהר כי אין אפשרות להזיז את הרכב מבלי לגרום לו נזק, ולכן נאלץ לפנות לנאים ולבקש את שיתוף הפעולה שלו.

30. המתلون נשאל, מדוע בהודעתו הראשונה במשטרת, מיום 05.05.17 (ג/2), לא מסר שהנאשם אמר שהמתلون שלם על זה ב"אופן חוקי", ומסר כי שלב מסירת התלונה היה מפוזד ולא ציטט את כל האינומים אלא רק מה שהדחד באזניו חצי שעה לאחר האירוע. לדבריו, לא ניסה להסתיר דבר מהמשטרה, והראיה לכך היא העובדה שמסר את הסרטון המלא.

31. עוד נשאל המתلون, האם לא הגיע למקום שבו כבלו כבר חש מהנאשם, בשל מה שטען להיות אירוע אלים קודם בו היה מעורב הנאשם. לכך השיב המתلون בשילילה, וטען כי סבר שאםairaע יצליח זה יאיין את החשש, כי הנאשם יזהר יותר בהתנהגותו וכדבריו "**כאשר הגעת לאירוע עם ברדה לא חששתי, החשיך לך כי** **נאחשות ברדה לא רתיעה את הנאשם וחרף זאת המשיך לאירוע**" (עמ' 12, ש' 31 - 32). עם זאת, מיד לאחר מכן אמר "היא חש שחייבת שאפשר לאין עם הצילום. עד האינומים הראשונים לא חשיתי מאויים... אם הייתי צריך להגיע בלי צלם, לא הייתי מגיע. ברגע שהגעת עם צלם לא חשיתי מאויים. ברגע שהוא אויום **בכל זאת אז הרגשתי מאויים**" (עמ' 13, ש' 1 - 5). ואז שוב נשאל, האם לפני הגיעו חש מאויים ולכך הביא את ברדה והשיב "כן, אבל **היה מושוכנו שהצלום ימנע מהנאשם לאירוע**" (שם, ש' 6 - 7).

32. המתلون אישר, כי ברגע שאמר לו הנאשם, "אתה תשלם על זה, חוקי", כבר חש ממנו, אך שלל את הטענה כי כאשר אמר לו הנאשם "בוא נדבר" החל לבסוף. לדבריו, בסרטון ניתן לראות, שמתחלתה אמר לו הנאשם, שיש לו הזדמנות להוריד את הרכב, ובהמשך לאחר שהרכב לא הורד מהגדר, הנאשם איים עליו ועל הקבלן, רץ לכיוונו וגידף אותו. עוד לדבריו, הוא החל להתרחק מהנאשם, וברגע שהנאשם החל לירוץ אחריו, הבין שהוא לא יירוץ מהר, האירוע יסתתיים באלים פיזית. לטענת המתلون, הנאשם לא אמר לו "בוא נדבר", אלא "מה אתה לא חשב שאנו נדבר", במובן שהאירוע הזה לא יגמר בטוב.

גרסתו של יצחק ברדה עת/2:

33. מר ברדה מסר בהודעתו במשטרת (ג/4), כי הגיע למשטרת בעקבות תלונה שהגיש חברו, עוזי דבירון טרי, לאחר והיה עד לאירוע והמתلون ביקש ממנו למסור הودעה. עוד סיפר, כי המתلون ביקש ממנו לבוא עימו ולתעד תפיסת

של הרכב, מכיוון שמדובר באדם חםום מתח. כאשר הגיעו למקום, והחלו החקירה של הרכב, סיפר העד, יצא הנאשם, הבחן בעזה"ד טרי ואים באופן הבא: "**אני נשבע לך לךת אוכל מהילדים שלי אתה תשלם על זה בוקר אבל חוקי**" לאחר מכן אמרים על הקובלן: "**תוריד את האוטו**" בטון אגרסיבי. לדבריו של מר ברדה, לאחר האמור, פנה אליו הנאשם ו אמר: "**אתה עם הזקן אלוקים יקח אותו**", אז פנה שוב למתלון ו אמר: "**אני אוהב אותך. עוד חדש חודשים, שנה שנתיים, אני נותן לך מילאה, אתה לא יודע עם מי אתה נפלת, אני לא אשכח את היום הזה, אני מבחינת שפכת את הדם של הילדים שלי**" והחל לקלל אותו **"בןazonה, يا מוצץ, يا מניאק"**, ובהמשך רדף אחרי המתלון. כאשר לא תפס את המתלון, פנה לקובלן ההוצאה לפועל ונוהג הגירר ואמר **"ראיתם איך הוא ברוח כמו שפנ"**.

34. בעדותו בבית המשפט מסר יצחק, כי הגיע למקום האירוע דרך חבר משותף שלו ושל המתלון, אשר ביקש ממנו לתעד את הליך תפיסת הרכב, כיוון שידע כי הנאשם הינו אדם "חםום מוח", אשר תקף בעבר אדם אחר באמצעות אגרוףן, ועוד מקרה שבו זרך הנאשם אדם לעבר אוטובוס נושא. לדבריו, באשר למשעיו במקום, השיב **"עמדתי וצלמתי"**.

35. יצחק תיאר, כי כאשר הגיעו שני גוררים למקום עפ"י צו ביום"ש, יצא הנאשם מביתו ו אמר להם בטון אגרסיבי: **"תורידו את האוטו אתה לא יודע עם מי אתה מתעסך"**. כאשר הבחן הנאשם במתלון, אמר לו: **"אתה תשלם על זה, אתה לא יודע מה עשית לך. לך את הלוחם של הילדים שלך"**. לאחר מכן, החל הנאשם לדחוף את המתלון ולרוץ אחריו על מנת לפגוע בו ולא הצליח להציג אותו כיוון שהרחק, וכשהזר אמר הנאשם: **"ראיתם איזה פחדן הוא אין פוחד מمنי"**, הסתכל על יצחק ו אמר לו **"אלוהים יקח אותו"** (פרק' עמ' 18 ש' 9-1). כאשר נשאל, מה עשה המתלון כאשר הנאשם רדף אותו, השיב כי **"רץ, כל עוד נפשו בו"** (שם, ש' 9). לדבריו, חש **"מתח ומפחיד"**.

36. בחקירהו הנגדית, אישר מר ברדה כי הוא תלמידו של הרב אמנון יצחק. כן, אישר שלפני האירוע היה ליד ביתו של הנאשם, מאחר והגיע, יחד עם עשרה אנשים אחרים **"למחות על ביזוי תלמיד חכם"** (שם, ש' 30), ולמעשה עמדו ליד השער של הבית וצעקו. لكن, כדי להגיע לבית הנאשם, באירוע נשוא כתוב האישום, לא היה זכות לכתובות כי כבר הכיר את המקום.

37. לדבריו מר ברדה, המתלון הוא חבר משותף שלו ושל הזוכה בתיק ההוצאה לפועל (מייכאל סקריצקי), ולטענתו לא פגש בו קודם לאירוע. כאשר נשאל, מדוע בהודעתו במשטרת מסר כי המתלון הוא חבר שלו השיב, כי אם הוא חבר של מיכאל, הוא הופך להיות גם חבר שלו. לטענתו מר ברדה, לא שוחח כלל עם המתלון לפני האירוע, אלא עם מיכאל בלבד, ואת המתלון פגש במקום. בשלב זה, עומת מר ברדה עם דבריו בהודעתו במשטרת, אז מסר כי המתלון ביקש ממנו להגיע ולצלם, לעניין זה השיב כי כאשר אמר שהמתלון ביקש, למשעה התכוון שמייכאל ביקש ממנו עבור המתלון. לאחר שנסאל שוב, האם שוחח עם המתלון לפני האירוע, השיב כי אינו זוכר. כאשר נשאל, האם כאשר הגיעו לשטח כבר אמר למתלון שה הנאשם הוא אדם חםום מתח, השיב שהמתלון ידע **"זה רץ בראשת, מי לא ראה את זה"** (עמ' 20, ש' 29). מר ברדה אישר, כי הנאשם אמר **"תשלם על זה בוקר חוקי"**.

38. מר ברדה נשאל ביחס למקום שבו היה ליד לירון, עד לרגע שלירון התרחק ממנו. העד אישר, כי בזמן הריצה לא צילם את המתלון כלל אלא את הנאשם בלבד, והסביר כי לא היה לו עניין לצלם את מתלון. העד מסר, כי אין זוכר אם לפני שהנ帀ה רץ, החל המתלון לרוץ בעת שהנ帀ה התקרב אליו ו אמר לו שהוא רוצה לדבר איתו, ורק לאחר מכן הנ帀ה רץ והנ帀ה רץ אחריו". מר ברדה אישר, כי למעשה כל האירוע המתלון חשש מהנ帀ה, וכך גם הוא עצמו.

سرטוני האירוע:

39. במסגרת פרשת התביעה הובא לפני בית המשפט גם דיסק בו קבצי הסרטונים, שצולמו ע"י יצחק ברדה, והועברו למטריה ע"י המתלון. לסרטונים אלו, אתייחס בהמשך במסגרת ניתוח נסיבות המקירה ויסודות עבירות האזומים.

פרשת ההגנה:

עדותו של מר אופיר בנבנישטי:

40. אופיר סיפר בעדותו כי הקשר בין הנאשם והוא קשר חבר. לדבריו, הנאשם ירד מנכסיו, עד כדי שהגיע למצב של פת ללחם. בעקבות כך, לדבריו העד, ביקש ממנו הנאשם להלוואה, וכעקבן להחזיר ההלוואה, ביצעו השניים העברת בעלות של הרכבו של הנאשם למטריה בנבנישטי. בגין המתלון, סיפר העד, כי בדין שהתקיים בבית משפט השלום ברמלה, בערעור שהגיש על החלטת רשם החוצל"פ לתפיסת הרכב, הצע השופט שি�וחח עם המתלון על מנת להגיע להסכמות. באותו שיחה, לדבריו העד אמר לו המתלון שקיבל הוראה מפורשת "לא לעזוב את אילן עד שאני אראה אותו מאחורי סורג ובריח". מר בנבנישטי טען לפעולות בלתי חוקיות, שממציעים חסידיו של הרב אמנון יצחק, בחסותו.

41. בחקירהו הנגדית, אישר מר בנבנישטי כי לא היה נוכח באירוע נשוא כתוב האישום.

גרסת הנאשם:

42. הנאשם נחקר באזהרה, ביום 25.05.17. הודיעתו הוגשה לתיק בבית המשפט (ת/3). בפתח הודעתו, אמר הנאשם לחוקר "אני לא אימתי עליו, אני אמרתי לו שאינו אלך איתו בדרך החוקית" (שם, ש' 2). הנאשם הודה שאמר את האמירות שנחשב בהן, אך טען כי אמר אותן למתלון בכוונה לפעול רק בדרכים חוקיות והוסיף "אני לא הולך לעזוב אותן כמובן, הכל בדרך החוקית, בתביעות בית המשפט, אני הולך להיכנס בו כсанction חוקית" (שם 17-18).

43. הנאשם שרדף אחרי המתלון, אך טען שעשה זאת בצחוק. כאשר נשאל ע"י החוקר על הנסיבות "בהן אימת וקיללת את המתלון", השיב "אני מודה בזה, כי הוא לicked לי את האוכל של הילדים שלי", וכן הוסיף שהוא מבין שאסור לאים אך "לא אימתי עליו אלא אמרתי שלו שאני הולך איתו בדרך החוקית לפי החוק של מדינת ישראל, זה הכל..." (שם 24-28).

44. בפתח עדותו בבית המשפט, הסביר הנאשם את הרקע ליריבות שיש בין לבן הרבה אמנון יצחק. לדבריו, גילה כי הרבה שקרן, גזל ואוצר, וכי הוא עומד בראשה של כת, ולכן העלה מספר סרטונים ברשות, כדי להראות זאת. לטענתו, הנאשם, יצחק ברדה "מוכן לקבל כדור בראשו בשליל אמנון יצחק. הוא משתף פעולה עם לירון טרי בכת". לטענותו, המתלוון ו יצחק ברדה באו לבתו בליל האירוע בכדי להפלילו, ולהביא למאסרו. הנאשם אישר שיש בו כעס רב על הרבה וחסידיו, מכיוון שהם הכניסו אותו למצב של עוני כאשר לקחו ממנו את הרכב ששימש לפרנסטו, והלינו כנגדו במשפטה דברי שקר. לטענתו הנאשם, יצחק ברדה הגיע כמה פעמים לבתו, ובאותם מקרים קילל וביצה אותו, יחד עם עשרות אנשים נוספים, בעקבות הסרטונים שפרסם ברשות בגיןות הרבה.

45. באשר לאירוע נשוא כתב האישום, סיפר הנאשם כי ביום 17.05.2017, בשעה 1:00, בעת שהיא ישן, נשמעה דפיקה בדלת ביתו. הנאשם יצא מביתו, ללא חולצה, וגילה את אשר התרחש. לדבריו, התוצאה מההתרחשות לידי נבהלו מאד, והוא חש מושפל, שעה שהמתלוון צילם אותו במצב המביש שבו היה נתון. הנאשם סיפר, כי פנה "לבוחר של הגירר" וביקש ממנו שלא לחקת את הרכב, מכיוון שהוא רכב של אופיר בנבנישטי, אך הלה התעקש ליטול את הרכב, וכל זאת בזמן ש יצחק ברדה צילם וחירר והמתלוון נראה מרוצה מההתרחשות.

46. הנאשם אישר בעדותו את האמירות המיחסות לו, וטען כי המתלוון פועל ברשותו של הרבה אמנון יצחק, בדרכים לא חוקיות, וכי יש לו ראיות לכך. لكن, כשאמר שהמתלוון "ישם על מעשיו" "חוקית", התכוון לכך שייחסו את מעשיים בדרכים חוקיות. לטעنته, כשרצחה לדבר עם המתלוון, החל זה האחרון לרצות "אם הייתי רוצה לתפוס אותו הייתי תורחצתי דקה תופס אותו. הוא דרדס, צעד שלי כמו 4 של'. באתי לדבר אליו הוא התחיל לרצות, אני בשבי הקטע התחלתי לרצות אחריו. הוא רץ ואני חזרתי וצוחק עליו. גם אמרתי הפקדן הזה" (עמ' 26, ש' 19-21), ובהמשך "רציתי להראות לכולם שהוא פחדן. על כלום. להשפיל אותו" (שם, ש' 26-27). לטענתו הנאשם, הינו אדם שומר חוק, ללא עבר פלילי, וגם במקרה הזה לא הייתה לו כל כוונה לאיים, אלא לפעול בדרך חוקית, של הגשת תלונה או תביעה אזרחית נגד המתלוון. הנאשם לא הסביר את איבתו כלפי המתלוון, ואמר "אני הוודתי שקיילתי. גם עכשו אני אקלל אותו. הואלקח לי האוכל של הילדים. אני אקלל אותו שאליהם יקח אותו. אם הייתי רוצה לפגוע בו היה חי בכללי? שילך כפירה על הילדים שלי" (עמ' 27, ש' 11-12).

47. בחקירה הנגדית, נשאל מה הייתה כוונתו כאשר רץ אחרי המתלוון והשיב **"להשפיל אותו הכלב הזה. זה שהפנ אותו לעני. אם הייתי רוצה לתפוס אותו, הייתי תופס אותו בשניה... כמו שהשפיל אותו בשעה 1:00 בלילה"** (שם, ש' 18-19).

48. כאשר נשאל על תחומיותיו באירוע, השיב **"דופקים לאבא עם חמישה ילדים בבית פרטי, ביום בו, האבא רואה שבאים לתקוף אותו הילדים בסכנה, פתחתי את הדלת הרגשתי שעומדים להרוג אותו, עמדו לי אנשים ככה ג'בארים, אלה של הגירר, טרי היה בחוץ, הרגשתי שעומדים לפגוע לי באשה ובילדים."** (שם, ש' 26-28).

49. הנאשם נשאל על הדברים שאמר למתלוון באירוע:

ש. אמרת לליורון אני אחכה חדש חודשיים שנה שנתיים.

ת. נכון אני תמיד מחרכה. יש לי סבלנות. בטח שהוא ישלם חוקי. יש בתי משפט.

ש. אמרת לו אתה לא יודע על מי נפלת.

ת. אני מודה וחוקי הילכתי איתו. יש לי עלייו ים חמוץ. זה עו"ד עבריין.

ש. אם אתה חושב העניין יגמר בשקט תשכח מזה.

ת. נכון ובוינידאו אני אומר הכל חוקי

ש. אני מבטיח באמא שלי ובורא עולם שתשלם על זה ביוקר וחוקי.

ת. מאשר.

ש. תבכה על היום שנולדת.

ת. בטח גם אמא שלו תבכה, תCPF שיעמוד מול שופטת . הצדק מנצה. שאמא שלו תראה אותו בביימ"ש ויקחו לו את הרישון של עו"ד. תCPF נראה איך היא תהלה איתה.

ש. אמרת לבגדה הקדוש ברוך הוא יקח אותך ואת כל המשפחה שלך.

ת. אכן. איזה מצפון יש לו שהוא רוצה שיכנסו אבא לחמישה ילדים לבית סוהר. האישה תהפוך לאלמנה והילדים ליתומים אם אני אכנס לבית סוהר. הוא ישלם ביוקר ממשיים (פרק' עמ' 28 ש' 5-18).

50. הנאשם נשאל מדוע אישר לחוקר המשטרה שאיים וכולל (ת/3 ש' 24 - 25), והשיב כי האישור שניתן היה ביחס לקללות, וכי ניתן להבחן לאורך כל הודעתו שהכחיש את האיים.

2. המטריה המשפטית - עבירות האויומים:

51. עבירת האויומים קובעה בסעיף 192 לחוק העונשין, קובעת כהאי לשנאה:

"המאיים על אדם בכל דרך שהוא בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשם הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקניתו, דינו - מאסר שלוש שנים".

52. האיום הוא, כאמור, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים בהם שלונות נפשו, בוחנו וחריותו של הפרט. האיום מסכן את חירותו פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוק האיום גם בצייפה להתנהגות מסוימת מצד המאיום, שהמאיום מבקש להשיג באמצעות השמעת דבריו האיום. עמד על כך רב' השופט גולדברג בע"פ 103/88 ליכטמן ב' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 373 (להלן: פסק דין

ליכטמן):

"**מניעת ההפחדה והקנטה לשמן** היא שעומדת **ביסוד האינטראס החברתי המוגן בעבירות האיומים שבסעיף 192.** רוצה לומר, אינטראס החברה להגן על שלות נפשו של הפרט (*person's peace of mind*) מפני מעשי ההפחדה והקנטה שלא כדין. אינטראס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט. כי גם אם אמרנו, שאין בסעיף 192, בהבדל מסעיף 428, דרישת, שמטרת האיום *per se* להניע את המאויים לעשות מעשה או להימנע ממעשה, בידוע הוא, שבמקרים רבים מושמעים איומים ממשיים מוסווה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא כי סעיף 192 מקדים רפואי למכה ומונע מלכתהילה פגיעה עתידית בחרות הפעולה של הזולות". (עמוד 378 לפסק הדין).

53. יודגש, כי לשם אכיפת האיסור שנקבע בעבירה אין נדרש להוכיח שהאיום אכן השיג את מטרתו של המאויים וכי ההפחדה או הקנטה התמשча. די בפועל האיום עצמה, אם בוצעה מתוך כוונה להפחיד או להקניט, כדי להיות עבירה של איומים, שכן עסוקין בעבירה התנהגותית ולא תוצאותית.

54. **היסוד העובדתי של עבירות האיומים** כולל רכיב התנהגותי ורכיב נסיבתי המהווים ביחד את מכלול ההתנהגות האסורה.

55. חלקו הראשון של הרכיב ההתנהגותי בעבירות האיומים הוא המעשה הפיזי עצמו של ביצוע האיום. על פי לשון החוק, מעשה זה יכול להיעשות "בכל דרך שהיא". חלקו השני הוא תוכנו של האיום. בעוד שהמעשה הפיזי עליינו לעיל הוא דרך הביטוי הרוبي שבתוכו האיום כוונתו היא לביטוי עצמו ולמהות הפגיעה המשתמעת ממנו.

56. בית המשפט נדרש **למצוא את האיזון בין השיקולים המתחרים - הגנה על חופש הביטוי מזה והגנה על שלות נפשו, בטחונו וחירותו פועלתו של הפרט מזה - המתאים לנסיבות העניין.** בית המשפט ידרש בכל מקרה **לבוחן את הנسبות המיעילות של העניין שבפניו** תוך שהוא מנחה את עצמו על פי התכליות הכלליות עליון עמדנו לעיל. בchnerה משלבת זו היא שתקבע את התוצאה בכל מקרה ומרקחה.

57. הקביעה אם תוכן הביטוי הוא מאויים נעשית על **פי אמת מידת אובייקטיבית**, מנוקודת מבטו של האדם מן היישוב, המציג בנסיבותיו של המאויים, ולא על **פי אמת מידת סובייקטיבית** ומנקודת מבטו של המאויים בלבד. על הלכה זו, שנפסקה עוד בע"פ 237/53 כהן נ' היועץ המשפטי, פ"ד ח(1) 299 (295) חזר בית המשפט פעמים רבות (ראו: פסק דין ליכטמן, בעמוד 379; ע"פ 3779/94 חמדי נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(1) 408, בעמוד 416; רע"פ 11043/04 לדני נ' מדינת ישראל (לא פורסם), פיסקה 4).

58. יודגש, כי בחינת תוכנו של הביטוי אינה מתבצעת באופן המנותק מן הנسبות אלא בטור ההקשר בו ניתן הביטוי.

מן הכלל אל הפרט:

59. נתחייב מיניתו נסיבות המקירה; בין המתلونן ומר יצחק ברדה לבין הנאשם קיימת יריבות (אם לא ישירה, למצער עקיפה), זאת מלכתחילה ועובד לאירוע. הנאשם התבטה כנגד הרב אמן יצחק בסרטונים שהעהה למסחת וטען כנגדו טענות קשות. המתلونן יציג, כעו"ד, את הרב אמן יצחק ואת העמותה שהוא עומד בראשה. מר יצחק ברדה הוא אחד מתלמידיו הרבים ואף הגיע בהנחייתו (יותר מפעם אחת), לבתו של הנאשם על מנת "למחות על ביזוי תלמיד חכם", יחד עם אחרים עמד מחוץ לבית הנאשם, צעק וגידף אותו. המתلون טען, כי עבר לאירוע לא היה לו כל קשר עם מר יצחק ברדה, אך בהמשך התברר כי הכיר אותו מחרר הרב, וכי גם יצחק עצמו הכיר את המתلون ואף התיחס אליו בהודעתו במשטרת,ocal חברו.

60. באירוע עצמו, המתلون הגיע באישון לילה אל ביתו של הנאשם, והטלוה להליך של תפיסת רכב שהיה בחזקת הנאשם באותה העת. לטעמי, הגיעו של המתلون לבית הנאשם כמתואר, היא תמורה בפני עצמה. המתلون הוא עו"ד, אשר יציג זוכה בתיק הוצאה לפועל, וככזה אין זה שכיח שיתלווה להליך של תפיסת רכב, שהינו הליך גביה שגרתי שבתבצע באופן תדרי (שלא כמו תפיסת כספת מתנות בחותונה, או עדר כבשים, לשם הדוגמא). המתلون בעצמו העיד, כי יציג במאות תיקי הוצאה לפועל וכי זה המקירה היחיד שבו הטלוה לקבלן הוצאה לפועל לשם ביצוע הליך של תפיסת רכב. המתلون טען, כי החלטתו הגיע עם לקבלן הוצאה לפועל, התקבלה על רקע העובדה שהרכב היה רשום על שם צד ג' ועל כן חשש שישוכן הליך התפיסה. לא שוכנעתי מהסביר של המתلون. בנסיבות העניין, סברתי כי טענת הנאשם המתلون בערב האירוע, יחד עם לקבלן הוצאה לפועל, לא נבעה מטעמים עוניים, אינה טעונה מופרכת, ולמעשה נמצא לה אדים בחומר הראיות.

61. זאת ועוד, טענת המתلون כי בקשטו שי יצחק ברדה יgive לצלם את האירוע נבעה מחשו ממן הנאשם, גם היא - בהתחשב בכלל הנסיבות- אינה מצטערת עוני ככנה למגרי. המתلون הגיע אל ביתו של הנאשם, בשעה מאוחרת של הלילה, בעת שרעיתו וילדיו ישבים, לשם ביצוע צו תפיסה של רכב. המתلون צפה את האפשרות לקבלן הוצאה לפועל ידרש לקרוא לנאמן לצאת מביתו, וכן צפה את סערת הרגשות שהנאם יהיה נתון בה. בהקשר זה, טענת הנאשם, כי כל האירוע תוכנן כדי להשפילו, "נתפרק למדתו", כדי לייצר פרובוקציה ועל מנת להביאו להתרצות ולתעדו ברגע של שפל, מקובלת עלי כך שמתארת תסritis אפשרי. טענה זו מתחזקת, על רקע העובדה הבלתי שנויות בחלוקת שבעת שנגשו הנאשם והמתلون בבית משפט השלום בرمלה (בערעור על עיקול ותפיסת הרכב), אמר המתلون לנאמן, שידאג שיכנס לכלא. אמנם, הדברים הללו נאמרו מפני המתلون במועד לאחר מכן מהותם בכוח האישום, אך הם מעלים סימני שאלה באשר למעשייו וכוונתו של המתلون באירוע.

62. כתע לניתוח המעשה הפיזי; צפיתי פעמים רבות סרטוני האירוע (ת/2). התרשםתי כי הנאשם אכן היה מצוי במצבה ובנסיבות רגשות בעת האירוע. על אף זאת, שfat הגוף של הנאשם אינה שפה אלימה באופן מובהק, הואאמין התקרב לקבלן הוצאה לפועל וגם למתلون, אך התרשםותי כי עשה זאת לצורך חילופי דברים. אל תוקן הדברים שנאמרו, נתיחס בהמשך, אך ראוי לציין כי אמרתם אינה מלאה בהנפקת ידיים, בהתקרבות מתריסת (להבדיל מסתם קרבה פיזית), או באלים פיזית מסווג כלשהו. לרוב, הדברים גם לא נאמרו תוך הרמת קולמשמעות.

63. באשר למלל שנאמר ע"י הנאשם - כאמור, עפ"י לשון סעיף העבירה, אiom שלא דין לפגיעה בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשם הטוב או בפרנסתו, מהוועה עבירה, כאשר המבחן הוא אובייקטיבי, כמובן, מנוקדת מבטו של האדם מניסיונו, הימצוי בנסיבותיו של הנאשם.

64. במהלך האירוע, הנאשם הפיציר בקבילן הוצאה לפועל, בנהוג הגורר גם במתلون להוריד את הרכב מהגורר. כאשר הלו לא נענו להפצחותו, הנאשם אמר למתلون את האמירות שלහן:

**"אתם אתם איתם? אתה העורך דין? הכל בסדר... הכל בסדר מותק... עכשו
ראיתי אותו, הכל בסדר, עכשו אני יודע מה עשית לי"**

**"אני נשבע לך באימה שלי, לךת לי את האוכל של הילדים עכשו. לךת לי עכשו את האוכל לילדים. על מה? על כלום. על כלום. לךת לי את האוכל של הילדים על כלום. ואם אתה חושב העניין הזה יגמר בשקט תשכח מזה, אמרתי לך אל תעשה את הטעות יש לי 5 ילדים שאני מביא להם אוכל. אל תעשה את הטעות הזאת. אל תעשה את הטעות הזאת.
אני מבטיח לך, באימה שלי, בברוא עולם, שאתה תשלם על זה בזקן חוקי, הכל חוקי אתה Tabca על היום שנולדת, חוקי. יש לך הזדמנות להוריד את האוטו ואני אsegur את זה בכבוד כמו גבר."**

**"ואתה העורך דין, אני אוהב אותו אני אוהב אותו, איי איי, עוד חדש, חדשניים,
שנה, שנתיים, אני נותן לך מילה, אתה לא יודע עם מי נפלת. את היום הזה אני לא אשכח
לעולם, זה מבחינת שפיכת הדם של הילדים שלי".**

"אל תdag גמד בן זונה, אל תdag يا בן זונה, אמןן יצחק סיבך לך את החיים"

"איפה אתה הולך? פחדן איפה? מוצץ! מוצץ! מה אתה חשב אנחנו לא נדבר? הא".

"גמד, מניאק! אל תdag, מה מה מה, תראה תראה..."

ה הנאשם גם אמר ליצחק "אתה, אתה, אתה עם הכביע.. הקדוש ברוך הוא ייקח אותך עם הזקן שלך. ייקח אותך היום. אתה עם הזקן, מרים יד בתורת משה, ייקח אותך ואת כל המשפחה שלך היום, אתה עם הזקן". ובהמשך, "אתה, אלוקים ייקח אותך. כן . כן תצלם. אלוקים ייקח אותך".

65. כאמור לעיל, עבירת האיום קשה היא, שכן תחומי גבולותיה אינם ברורים. מדובר בעבירה המתאפיינת

לדיבורים גרידא, כך שבאופן אינהרנטי היא מגבילה את זכות היסוד של הפרט לחופש ביטוי. הקושי באבחנה בין התבטאות מותרת לבין התבטאות אסורה נובע בין השאר מהעובדה שאזהרה או קלה עשוית לעורר בלבד השומע פחד של ממש, וכך שהאבחנה בין בין איוימים היא לעיתים דקה מן הדק. יתר על כן, במקרים רבים איוימים מנוסחים בדרך של אזהרה, ובמקרים רבים אחרים איוימים נאמרים בלוויז קלילות למיניהם, או בדרך של קלילות שנitin להבין כאיוימים. בפסקה הוצעו על כן מספר מבחנים לצורך חינת השאלה אם התבטאות שבמחלוקת מהוות "איום", כהגדרתו בעבריה דנא. מבחנים אלה הם "מבחן השליטה" ו"מבחן המהות", אשר נקבעו עוד בהלכת **ליקטמן**, ובשנים האחרונות גם "מבחן ההקשר" (ר' ע"פ 6368/09 **זקן' מדינת ישראל** [פורסם בנבז] (2010)).

66. לעניינו, ובאשר להבטאות שיש בהן משום "יבוי מוות" או אף "איוחלי מוות", שהמשמעות הנאשם כלפי יצחק ברדה, נראה כי המבחן המתאים הוא "מבחן השליטה" (כלומר, האם לדובר יש שליטה או השפעה על אפשרות התמשותה של אותה סכנה), ובצדק לא ייחסה המאשימה לנאשם עבירה איוימים כלפי מר ברדה, שכן תנאי מבחן זה אינם מתקיימים.

67. באשר לאמירות שאמר הנאשם כלפי המטלון, הרי המל מרכיב מקלות, גידופים ומהבטחות שהמתalon ישלם על כך ששפך את דם של ידיו הנאשם, "חוקי, הכל חוקי". הנאשם טען, כאמור, כי התכוון לכך שבבדרכם חוקיות של הגשת תלונות במשפטה ותביעות אזרחות כנגד המטלון, יגרום לו להתחרט על נתילת הרכב שהוא מגור פרנסתו ובכך גרע את מטה לחמה של משפחתו.

68. בבחינת כלל נסיבות העניין, כפי שפורטו לעיל, מצאתי כי גרסתו של הנאשם די בה בכך לעורר ספק סביר ביחס לשאלת האם דבריו למטלון היו דברי איום. יצוין, כי הנאשם השmia גרסתו זו כבר בעת חקירותו במשפטה ואין מדובר בטענה שעלתה רק לאחר הגשת כתוב האישום. עובדה זו מחזקת את מהימנותה של הטענה. יתרה מכך, צפיה בסרטון מעלה, כי הדברים נאמרו באופן ספונטני, טבעי ובלתי מתוכם. ככלומר, טענת המאשימה כי הנאשם הוסיף את הביטוי "חוקי", כדי להכשיר את האמירות, מניחה תכנון ותחכום שלטעמי אינם נלמדים מסיטואציה, ובענין יש סיכוי לא מבוטל שהאמרה היא אותנטית.

69. כפי שהובחר לעיל, יהא תוכן התבטאות אשר יהא, נסיבות העניין הן המכטיבות, במקרים רבים, את התשובה לשאלת אם מדובר באיום. בנסיבות רבות גם התבטאות בעלת תוכן פוגע או מעילב, עשויה שלא לגבש איום אלא להוות קביעה עובדה או אזהרה גרידא. נסיבות המקירה תומכות בהתקיימות האפשרות الأخيرة, שכן עסוקין במטלון שהינו עורק דין שהגיע לבצע הליך משפטי בחזריו של הנאשם, הנאשם, שתתעורר מחדש, כאשר נקרא באישון לילה לצאת מביתו ולמסור את הרכב שימושו באותו, שחרד לפרנסתו, חשש מבוהל, נסער ומושפל ומפני שהוא מצולם ע"י שניים מהם יריבו, מתבטאת בחומרה כלפי הנוכחים.

70. אכן, התבטאותיו של הנאשם כלפי המטלון, הין בוטות, בלתי ראויות, מבישות ומעילבות וモטב היה לו לא נאמרו כלל. יחד עם זאת, נשוב ונזכיר שעסקין בעבריה האוסרת ומפלילה מעשים המתבטאים בדיבורים, ובגאון דא יש להיזהר לא רק מהטעמים שפורטו לעיל אלא גם נוכח עיקרון השינויות של המשפט

הפלילי. המשפט הפלילי נועד רק, ורק, לטיפול בתופעות החברתיות השליליות והמסוכנות ביותר, להבדיל מהסדרה כוללת ומלאה של אורחות חי' החברה, לרבות בכל הקשור להתנהגות ראייה ומנומסת. יש להיזהר אפוא בהפלtan של התבאות גרידא, גם כאשר מדובר בהתבאות קשות וUMBISHOT, שכן המשפט הפלילי לא נועד לצורך הסדרת תרבות הדיון והדיבור או לשיפורה. לאור הדברים האמורים, כלל האמירות של הנאשם כלפי המתלון, אין עלות עני כי הרף הפלילי הנדרש בעבור אויומים, ובאשר לאמירות "אני מבטיח לך, באימה שלי, בבורא עולם, שאתה תשלם על זה ביוקר חוקי, הכל חוקי אתה תבכה על היום שנולדת, חוקי" וכן "עוד חדש, חדשים, שנה, שנתיים, אני נותן לך מילה, אתה לא יודע עם מי נפלת. את היום הזה אני לא אשכח לעולם", מצאת כי מתעורר ספק סביר ביחס לטענה שהנאשם איים לפגוע במתלון, בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו, וכי טענת הנאשם שהתכוון לנקיית הליכים משפטיים נגדו הינה אפשרית. כמו כן, סבורני כי בחינה אובייקטיבית של מכלול הנסיבות בהן נאמרו הדברים, מעלה כי האדם מן היישוב בנוילו של המתלון, וליתר דיוק עווה"ד מן היישוב, לא היה רואה עצמו כמאויים. עריה אני לטענת המתלון, כי חש מאויים, אך הבדיקה האובייקטיבית של הדברים, להדרש בית המשפט, אינה תומכת אפוא בטענה כי מדובר באויומים, פרט לכך, כפי שהובאה לעיל התעורר בלבבי ספק ביחס לאותנטיות התהווות שתיאר המתלון, לאור הנسبות שהובילו אותו להגיע אל חצר ביתו של הנאשם מלכתחילה.

71. פרט לאויומים בלבד, טענה המאשימה כלפי הנאשם כי אכן גם בהתנהגות, בך שרדף אחרי המתלון תוך שהוא צועק עליו ומגדף אותו. גם לעניין טענה זו מתעורר ספק סביר, שכן מצפיה בסרטון ומדובר של יצחק ברדה עולה, כי המתלון כלל לא צולם ברגעים הרלוונטיים. לפיכך, טענת הנאשם כי החל לרצוץ לכיוון המתלון, רק לאחר שהמתלון פתח בריצה, לא נסתרה. ככלומר בבחינת היסוד העובדתי של התנהגות מסוימת דמות רדיפה רגלית, עולה ספק אם הוא מתקיים בעניינינו.

72. לעניין היסוד הנפשי בעבירה, הרי שהוא מורכב משניים. בראש ובראשונה נדרש אותו רכיב המשותף לכל העבירות והתנהגויות והוא היכולת מודעתות מצד מבצע העבירה לטיב המעשה ולקיים הנסיבות. חילקו לאחר של היסוד הנפשי של עבירות האויומים מצוי בסיפא של הגדרת העבירה והוא הדרישה כי מעשה האויומים "עשה" בכוונה להפחיד את האדם או להatkינטו". על היסוד הנפשי של הכוונה להפחיד או להatkינט הקבוע בעבירת האויומים חלה הלכת הצפויות. מאחר וקובעתי כי לא הוכח מעבר לספק סביר קיומו של היסוד העובדתי, הרי הילכה למעשה התיקiter הצורך לבירור התקיימות היסוד הנפשי. למעשה מן היצור, אצ"ן כי ביחס לאמורותיו של הנאשם למתלון ניתן לומר כי נלמדת כוונת להatkינטו, ואולם אין הדברים דומים בכלל הנוגע לטענת האיום בהתנהגות. לעניין זה, אצ"ן כי בעדותה המצלמה נקלט הנאשם רץ מרחק קצר בלבד, וכאשר שב על עקבותיו אמר "זה בשביל הקטוע...זה סתום קטע" וצחק. הדברים הספונטניים הללו שנאמרו מפי מיד לאחר הריצה, מתיישבים הן עם הודעתו של הנאשם במשטרה והן עם עדותו, ולפיהן רץ אחרי המתלון "בשביל הצחוק" וכי להשפfilו כפי שהמתלון השפfil אותו באירוע, ולא בכוונה של ממש לדלוק אחריו, לתפוס אותו ולפעול כנגדו באלים, כפי שנטען ע"י המאשימה.

ה. סוף דבר:

73. העולה מכל המקובל הוא, שבמקרה דין נותר ספק בשאלת אשמתו של הנאשם בעבירות האויומים בה

הוואשם בכתוב האישום. על פי הדיון, מספק זה זכאי הנאשם ליהנות, ועל כן דיונו הוא לזכוי.

74. אשר על כן ולאור כל האמור לעיל החלטתי, כאמור ברישא להכרעת הדיון, לזכות את הנאשם מעבירות האiomים שיוחסה לו בכתוב האישום.

ניתנה היום, ט"ו אלול תש"פ, 04 ספטמבר 2020, בהיעדר הצדדים